

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi eräistä vesitilusjärjestelyistä annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Eräistä vesitilusjärjestelyistä annettuun lakiin ehdotetaan lisättäväksi lunastusoikeuden laajentamista koskevat säännökset sellaisissa tapauksissa, joissa vesialueita omistamattomaan kylään kuuluvat tilat ovat kalastaneet vesialueella suoritetusta kylien välisestä rajankäynnistä lähtien määrätyllä toiseen kylään kuuluvalla vesialueella. Lisäksi ehdotetaan kevennettäväksi vesitilusjärjestelyistä aiheutuvien lunastuskorvausten suorittamisen menettelyä.

Maanmittauslaitoksessa toteutetun organisaatiomuutoksen vuoksi ehdotetaan samalla muutettavaksi eräitä säännöksiä, jotka koskevat kartasto- ja tietopalvelutoimiston ja maanmittaustoimiston välistä tehtäväjakoa vesitilusjärjestelytoimituksessa. Esityksen mukaan kaikista toimituksen suorittamiseen liittyvistä tehtävistä huolehtisi maanmittaustoimisto.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan hetken tultua hyväksytyksi ja vahvistetuksi.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1. Lunastusoikeuden laajentaminen

Eräistä vesitilusjärjestelyistä annettu laki (31/80), jäljempänä vesitilusjärjestelylaki, on ollut voimassa yli kymmenen vuotta. Lain tarkoituksena on mahdollistaa sen soveltamisalueella eli Mikkelin, Kymen, Kuopion, Pohjois-Karjalan ja Keski-Suomen läänin kunnissa vesialueiden ja vesijätköjen järjestelyjen toimittaminen paremman tilussijoituksen aikaansaamiseksi. Järjestelyissä pyritään vaihtamaan ja lunastamaan vesialueita siten, että kukin kylä tai, milloin vesialue kuuluu muulle kuin kylälle, asianomainen omistaja saisi vesialueensa rantaan edustalle.

Maakaaren 12 luvun 4 §:ssä ja välirajasta vedessä ja vesialueen jaosta annetun lain (31/02) 1 §:ssä tarkoitetaan kylällä, jolle vesialue kuuluu, ennen isojakoa ollutta asutuskylää, siihen verrattavaa taloryhmää, yksinäisenä ollutta taloa ja muuta alkuperäisenä pidettävää jakamattoman vesialueen omistusyksikköä (vesioikeudellinen kylä).

Mainittujen säännösten mukaan kullakin ve-

sialueen rannalla sijaitsevalla sanotunlaisella kylällä on oma vesialue. Rannalla sijaitsevien kylien välillä raja määrätty siten, että kukin vallitsee sen osan vettä, joka on lähempänä omaa rantaa kuin toisen. Suoritettaessa 1900-luvun alkupuolella kylien välillä rajankäynnit vesialueilla oli rajankäynnissä noudatettava maakaarella ja välirajasta vedessä ja vesialueen jaosta annetussa laissa määrättyjä perusteita. Siten näissä niin sanotuissa vesipiirirajankäynteissä olisi tullut ottaa huomioon alkuperäinen kyläjaotus vesioikeudellisia kyliä määrittäessä ja rajat olisi tullut käydä vesioikeudellisten kylien välillä.

Ennen vesipiirirajankäyntejä suoritetuissa isojaoissa jaettiin vain maa-alueet. Isojaon jakokunta muodostettiin usein tarkoituksenmukaisuusnäkökohtien mukaisesti siten, että jakokunta saattoi käsittää paitsi yhden asutuskylän, myös useamman asutuskylän tai asutuskylän ohella osan toisesta kylästä. Tällaista useamman kylän tiluksia käsittänyttä isojaon jakokuntaa kutsuttiin lohkokunnaksi. Jos toisaalta kylä oli liian laaja käsiteltäväksi sopivasti isojaossa yhtenäisenä, kylän alue voitiin jakaa

isojaon tarkoituksenmukaista toimittamista varten jakokuntiin, joissa isojako toimitettiin kussakin erikseen.

Isojaon toimittamistavoista johtuu, ettei isojaon jakokunta vastaa aina alkuperäistä kylää, jolle maakaaren ja välirajasta vedessä ja vesialueen jaosta annetun lain mukaan kuuluu oma vesialue. Vesipiirirajankäyntejä suoritettaessa rajat käytiin varsin usein isojaon jakokuntien kesken selvittämättä, vastasiko isojaon jakokunta vesioikeudellista kylää. Siten jos isojaon lohkokuntaan on kuulunut kaksi tai useampia kyliä, on tällaiselle kokonaisuudelle määrätty rajat vesipiirirajankäynnissä, vaikka kunkin vesioikeudellisen kylän rajat olisi pitänyt määrätä ja käydä erikseen. Oikeuskäytännössä on myöhemmin määrätty eräissä tapauksissa uudella rajankäynnillä oikaistavaksi tai täydennettäväksi puutteellisesti suoritettua vesipiirirajankäyntiä.

Erittymisen ongelmallisia ovat ne tilanteet, joissa isojaon lohkokuntaan on kuulunut sellaisia kyliä tai kylien osia, joille maakaaren ja välirajasta vedessä ja vesialueen jaosta annetun lain mukaan ei kuulu ensinkään omaa vesialuetta sen vuoksi, etteivät ne sijaitse vesialueen rannalla. Myös sellaiset tilanteet, joissa lohkokuntaan on kuulunut useita kyliä, jotka sijaitsevat eri vesialueiden rannalla, ovat ongelmallisia. Näissä tapauksissa on tavallisesti rajankäyntiä koskeviin asiakirjoihin virheellisesti merkitty vesialueen kuuluvan kaikille isojaon lohkokuntaan kuuluneille kylille silloin, kun vesipiirirajankäynnissä on lähtökohtana pidetty isojaon lohkokuntaa, vaikka kysymystä vesioikeudellisesta kylästä ei ole toimituksessa ratkaistu. Yleensä tätä asiaa ei ratkaistu vesipiirirajankäyntitoimituksissa.

Käytännössä on lisäksi ilmennyt tapauksia, joissa jollekin kylälle on osoitettu vesipiirirajankäynnissä oma vesialue, vaikka maakaaren ja välirajasta vedessä ja vesialueen jaosta annetun lain mukaan kylälle ei kuulu ensinkään vesialuetta.

Edellä sanotusta johtuu, että vesialuetta omistamattoman kylän tilat ovat saattaneet kalastaa hyvässä uskossa vesipiirirajankäynnistä lähtien toiseen kylään kuuluvalla vesialueella ilman, että niillä on ollut siihen lakiin perustuvaa oikeutta. Monesti tällainen kalastus on jatkunut 60—80 vuotta, joskus kauemminkin.

Kun vesitilusjärjestelyn suorittaminen perustuu viranomaisen aloitteesta vireille pantavaan toimitukseen ja kun ilman tällaisen toimituksen

suorittamista kalastuksen suhteen vallinnut olotila olisi ilmeisesti jatkunut edelleen häiriintymättömänä, ehdotetaan lakiin kohtuussyistä lisättäväksi säännökset siitä, että mainitunlaisissa tapauksissa toisee kylään kuuluvalla vesialueella kalastaneet, vesialuetta omistamattomaan kylään kuuluvat tilat saisivat niin halutessaan lunastaa osuutta sellaiseen vesialueeseen, jolla niiden omistajat ovat kalastaneet, jos lunastaminen on tilojen käytön kannalta tärkeää.

1.2. Lunastuskorvausten suorittamismenettely

Voimassa olevien säännösten mukaan maksettavista ja saatavista lunastushinnoista tehdään toimituksen yhteydessä tili kylien ja tilojen välillä. Lunastushinnan maksamisessa ja perimisessä noudatetaan, mitä jakolaissa (604/51) säädetään menettelystä yhteistä vesijättöä lunastettaessa. Lunastushinta maksetaan valtion välityksellä. Lunastushintaan oikeutettuna on sitä erikseen haettava maksuviranomaiselta ja esitettävä tällöin selvitys siitä, että hän on asianomaisen tilan omistajana oikeutettu lunastushinnan saamiseen.

Vesitilusjärjestelytoimitukset ovat erittäin laajoja toimituksia, joissa on asianosaisina lukuisten, jopa satojen tilojen omistajia. Siten myös lunastushintoja koskevien tilikorvausten suorittaminen koskee lukuisia asianosaisia. Vesitilusten arvo on yleensä alhainen ja yksittäisen tilan osuus yhteisestä vesialueesta on yleensä pieni. Tämän vuoksi kullekin tilalle tuleva ja sen maksettava lunastushinta on yleensä vähäinen. Lopullista tilisuoritusta vähentää yleensä vielä se, että kunkin tilan osalta lopullinen suoritus määräytyy maksettavien lunastushintojen erotuksena.

Nykyinen lunastushintojen maksamis- ja perimismenettely aiheuttaa lunastushintoihin verrattuna kohtuuttomasti työtä ja kustannuksia. Tämän vuoksi lunastuskorvausten maksamista ja perimistä koskevia säännöksiä ehdotetaan muutettaviksi siten, että korvausten maksamismenettely kevenisi merkittävästi nykyisestäään.

1.3. Viranomaisten tehtäväjako

Vesitilusjärjestelylain voimaantulon jälkeen on maanmittauslaitoksen organisaatiota uudistettu siten, että maanmittauslaitos on muuttu-

nut kolmiportaisesta kaksiporaiseksi. Maanmittauslaitoksesta annetun lain (505/91) mukaan maanmittauslaitoksen piirihallinnon toimintayksiköitä ovat kartasto- ja tietopalvelutoimistot ja maanmittaustoimistot. Lakiin sisältyvän siirtymäsäännöksen mukaan eri laeissa maanmittauskonttorille säädetyt tehtävät siirtyivät kartasto- ja tietopalvelutoimistolle. Kun mainittujen piirihallinnon toimintayksiköiden yleisen tehtäväjaon mukaan kartasto- ja tietopalvelutoimisto huolehtii lähinnä kartastotehtävistä, tietopalvelutehtävistä, rekisterien pidosta, asiakirjojen arkistoinnista sekä maanmittauslaitoksen maksuliikennetoiminnoista ja maanmittaustoimisto puolestaan huolehtii maanmittaustoimitusten ja muiden kiinteistötoimitusten suorittamiseen liittyvistä tehtävistä, soveltuu nykyisin vesitilusjärjestelylaissa kartasto- ja tietopalvelutoimiston ja maanmittaustoimiston välille säädetty tehtäväjako eräiltä osin huonosti kyseisten yksiköiden yleiseen tehtäväjakoon. Tämän vuoksi ehdotetaan vesitilusjärjestelylain säännöksiä tarkistettavaksi tehtäväjaon muuttamiseksi siten, että se vastaisi näiden yksiköiden yleistä tehtäväjakoa.

1.4. Muut muutostarpeet

Vesitilusjärjestelylakiin sisältyvät toimituksen

tarkastamista koskevat säännökset ehdotetaan muutettaviksi siten, että ne vastaavat marraskuussa 1992 jakolakiin tehtyjä muutoksia. Lisäksi ehdotukseen sisältyvät luonteeltaan tekniset muutokset sen johdosta, että kiinteistörekisteriä koskevien säännösten nojalla ollaan siirtymässä maarekisterin pitämisestä kiinteistörekisterin pitämiseen. Nykyään osassa maata on käytössä vielä maarekisteri ja osassa ollaan jo siirrytty kiinteistörekisteriin. Muutosehdotuksen tarkoituksena on myös yhdenmukaistaa teknisluonteisia vesitilusjärjestelylain säännöksiä edellä mainittua jakolain muutosta vastaavaksi.

2. Esityksen organisatoriset ja taloudelliset vaikutukset

Esityksen toteuttaminen ei edellytä organisaatiomuutoksia. Maanmittauslaitoksessa siirtyisi jossain määrin kartasto- ja tietopalvelutoimistolle kuuluvia tehtäviä maanmittaustoimistolle. Muutos on kuitenkin niin vähäinen, ettei se lisää maanmittaustoimistojen voimavaratarpeita eikä aiheuta siten henkilöstön siirtotarvetta.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

2 §. Pykälässä ovat vesitilusjärjestelytoimituksen vireille tuloa koskevat säännökset. Yleisperusteluissa esitetyn mukaisesti ehdotetaan toimituksen vireillepanoon liittyvää tehtäväjakoa muutettavaksi siten, että kartasto- ja tietopalvelutoimiston sijasta asianomainen maanmittaustoimisto määräisi tilusjärjestelyn toimitusalueen ja suoritettavaksi toimituksen.

Eri alueilla tilussijoitusolot voivat vaihdella suuresti. Siten järjestelyalueen laajuus on voitava harkita yksittäistapauksittain, jotta järjestelyllä päästäisiin hyvään lopputulokseen. Tämän vuoksi ehdotetaan pykälää lisäksi muutettavaksi siten, että yksittäisen tilusjärjestelytoimituksen alueellinen laajuus harkitaan järjeste-

lyn toteuttamisen tarkoituksenmukaisuuden kannalta.

4 §. Pykälän 2 momentissa ehdotetaan poistettavaksi toimituksen tarkastamista koskeva maininta, koska 1.1.1993 voimaan tulleen jakolakiin tehdyn muutoksen (977/92) mukaan maanmittaustoimituksia ei enää erikseen tarkasteta ennen maarekisteriin tai kiinteistörekisteriin merkitsemistä.

7 a §. Yleisperusteluissa esitetyn mukaisesti pykälään ehdotetaan otettavaksi säännökset oikeudesta lunastaa tietyin edellytyksin määrätty vesialue tai osuutta määrättyyn vesialueeseen tiettyyn kylään kuuluvien tilojen yhteiseksi niissä tapauksissa, joissa vesialueella suoritettujen kylien välisen rajankäynnin jälkeen sellaisen kylän tilat, jolle ei kuulu maakaaren ja välira-

jasta vedessä ja vesialueen jaosta annetun lain mukaan vesialuetta, ovat kalastaneet jatkuvasti toiseen kylään kuuluvalla vesialueella. Ehdotettujen säännösten tarkoituksena on mahdollistaa määrättyllä vesialueella kalastuksen suhteen pitkäaikaisesti vallinneen olotilan jatkuminen suoritettavan vesitilusjärjestelyn jälkeen niissä tilanteissa, joissa puutteellisesti suoritettujen kylien välisten vesipiirirajankäyntien vuoksi yhteisten vesialueiden omistuksessa on syntynyt sellainen tilanne, että vastoin todellista asiantilaa yleisesti on uskottu tietyn kylän tiloille kuuluvan osuuksia johonkin määrättyyn yhteiseen vesialueeseen.

Edellytykset lunastusoikeuden saamiselle olisivat seuraavat: Vesialue kuuluu toiseen kylään ja on yhteistä vesialuetta. Kalastus on perustunut siihen uskomukseen, että kyseisille tiloille kuuluu osuus yhteiseen alueeseen. Lisäksi on edellytettävä, että perustana tälle uskomukselle on kylien välisessä vesipiirirajankäynnissä laadittujen toimitusasiakirjojen eli pöytäkirjan tai kartan taikka molempien merkinnät. Jos sen sijaan kalastus on perustunut väirajasta vedessä ja vesialueen jaosta annetun lain 4 §:n 2 momentin tai 8 §:n mukaiseen oikeuteen, ei tällä perusteella tapahtunut kalastus oikeuta tässä pykälässä tarkoitettuna lunastusoikeuden saamiseen. Asianomaisen kylän tilojen kalastuksen on myös pitänyt olla jatkuvan luonteista vesipiirirajankäynnistä lähtien. Lisäksi lunastamisen edellytyksenä olisi, että vesialueosuuden saaminen on tilan käytön kannalta tärkeää. Siten lunastusoikeus ei koskisi automaattisesti kaikkia tiettyyn kylään kuuluvia tiloja. Vesialueosuutta olisi pidettävä tilalle tärkeänä, jos tilan nykyiseen tavanomaiseen käyttöön liittyy kalastusmahdollisuus. Vesialueosuuden saamista kalastusmahdollisuuden säilyttämiseksi olisi siten yleensä pidettävä tärkeänä esimerkiksi asuntotarkoituksiin tarkoitettulle tilalle, mutta ei esimerkiksi yksinomaan maa-ainesten ottamiseen tarkoitettulle tilalle. Edellä mainittuja lunastusoikeuden edellytyksiä koskevat säännökset ehdotetaan otettavaksi 1 momenttiin.

Alueilla, joilla tilusjärjestelylakia sovelletaan, esiintyy käytännössä jopa tapauksia, joissa tietylle kylälle vesipiirirajankäynnissä on osoitettu oma vesialue ja kylän tilat ovat rajankäynnistä lähtien yksinomaaisesti kalastaneet kyseisellä vesialueella, vaikka maakaaren ja väirajasta vedessä ja vesialueen jaosta annetun lain mukaan kylälle ei kuulu omistusoikeutta mihinkään vesialueeseen. Näitä tapauksia var-

ten 2 momentiksi ehdotetaan otettavaksi säännökset siitä, että kyseinen vesialue voidaan lunastaa 1 momentissa säädetyin edellytyksin niiden kylään kuuluvien tilojen yhteiseksi, joiden omistajat lunastamista vaativat. Lunastettuun alueeseen osakastilat saisivat osuutta pääsääntöisesti manttaaliensa mukaisessa suhteessa. Tilojen omistajilla olisi kuitenkin oikeus sopia toisinkin omistuksen suuruudesta.

Tavallisesti sekaannus ilmenee siten, että yhteisalueosuuksia omistavat tilat ja osuutta omistamattomat tilat kalastavat samalla vesialueella, joka voi käsittää jonkin kylän koko vesialueen tai osan siitä. Näitä tapauksia varten 3 momentiksi ehdotetaan otettavaksi säännökset siitä, että 1 momentissa säädetyin edellytyksin vesialuetta omistamattoman kylän tilat voisivat lunastaa osuutta sellaiseen toisen kylän yhteiseen vesialueeseen, jolla ne ovat kalastaneet. Muiden edellytysten lisäksi lunastamisen edellytyksenä olisi, että asianomaisen tilan omistaja vaatii lunastamista. Kun tarkoituksena on säilyttää kyseisillä tiloilla tavanomainen kotitarvekalastusmahdollisuus, ehdotetaan, että lunastettavien osuuksien suuruus määrättäisiin tällä perusteella. Siten vallitseva tilanne kalastuksen suhteen ei muuttuisi lunastuksen johdosta.

18 §. Pykälässä ovat säännökset lunastushinnoista tehtävistä tileistä sekä lunastushinnan maksamisesta ja perimisestä.

Nykyisen 1 momentin mukaan lunastushinnoista tehdään tili kylien ja tilojen kesken siten, että lopullisesti kylälle tai tilalle tuleva tilikorvaus lasketaan maksettavien ja saatavien lunastushintojen erotuksena eli lunastushinnat kuitataan siltä osin kuin ne kattavat toisensa.

Momentin viittaus kylään on epätarkka sen vuoksi, että nykyään vesialue tai vesijättö, vaikkakin se on yhteinen, on vain harvoin kylän yhteinen. Useasti yhteisen alueen osakkaat määräytyvät muulla perusteella. Lisäksi, kuten yleisperusteluissa todettiin, kylä on käsitteenä epätarkka. Edelleen yhteisen alueen osakaskuntaa, muodostuipa se miltä pohjalta tahansa, on käytännössä tarkoituksenmukaista käsitellä tilikorvausten yhteydessä laajoissa toimituksissa lunastushinnan saajana tai maksajana vain, jos osakaskunta on yhteisäluelain (758/89) mukaisesti järjestäytynyt. Siten nykyiseen 2 momenttiin sisältyvä määräys, jonka mukaan lunastushinnan maksamisessa ja perimisessä noudatetaan vesitilusjärjestelytoimituksessa soveltuvin kohdin, mitä jakolain 243 §:n 2

ja 3 momentissa on säädetty menettelystä yhteistä vesijättöä lunastettaessa, on osoittautunut huonoksi. Kyseisissä jakolain säännöksissä on ensisijaisena lähtökohtana vähäisen lunastuskorvauksen suorittaminen järjestäytymättömälle osakaskunnalle silloin, kun lunastajia on vain yksi.

Edellä sanotun perusteella ehdotetaan, että pääsääntöisesti lunastettava omaisuus on arvioitava ja tili lunastushinnasta on tehtävä tiloittain. Poikkeuksena olisivat sellaiset yhteiset vesialueet ja vesijättöalueet, joiden osakkaat ovat yhteisäluelain mukaisesti järjestäytyneet. Jos tällainen alue on järjestelyn kohteena, ehdotetaan, että yhteiseen alueeseen sovellettaisiin lunastettavan omaisuuden ja lunastushinnan suorittamisen osalta tilaa koskevia määräyksiä. Tämä keventäisi merkittävästi lunastuskorvausten käsittelyä niissä tapauksissa, joissa järjestely koskee lukuisia tiloja käsittäviä osakaskuntia. Tällainen käsittely olisi tarkoituksenmukaista senkin vuoksi, etteivät osakaskunnat yleensä jaa niille tulevia korvauksia, jolleivät ne ole merkittäviä, vaan käyttävät ne yhteisen alueen kunnossapitoon ja parantamiseen.

Esimerkiksi sellaisissa tilanteissa, joissa osakaskunnalle tuleva lunastushinta on huomattava, saattaa järjestäytyneenkin osakaskunnan kannalta olla tarkoituksenmukaista, että korvaukset ositellaan osakastiloittain. Niinpä ehdotetaan, että osakaskunnan vaatimuksesta näin olisi toimituksessa meneteltävä. Näitä koskevat säännökset ehdotetaan otettavaksi 1 ja 2 momenttiin.

Asioiden käsittelyn ja etenkin lunastushintojen maksamisen ja perimisen kannalta olisi edullista, jos vesitilujärjestelyssä mukana olevien yhteisten alueiden osakaskunnat olisivat järjestäytyneet. Muutoinkin yhteisen alueen hoidon ja käytön kannalta olisi eduksi, jos osakaskunta olisi järjestäytynyt. Järjestäytymisen edistämiseksi yhteisäluelain 10 §:n 2 momenttiin on otettu säännös siitä, että maanmittaustoimiston on määrättävä maanmittaustoimituksia suorittava diplomi-insinööri huolehtimaan järjestäytymättömän osakaskunnan kokouksen järjestämisestä, jos osakas sitä pyytää. Kun osakaskunnan järjestäytymiskokouksen järjestäminen järjestelytoimituksen yhteydessä on edellä mainituista syistä usein tarkoituksenmukaista, ehdotetaan 3 momentiksi otettavaksi säännös siitä, että järjestelytoimituksen toimitusinsinööri voisi osakkaan pyynnöstä huoleh-

tia osakaskunnan kokouksen järjestämisestä ilman maanmittaustoimiston antamaa eri määrystä.

19 §. Voimassa olevan 1 momentin mukaan lunastushinta maksetaan pääsääntöisesti valtion välityksellä. Maksaja saa suorittaa maksun myös ilman valtion välitystä, jolloin on sovellettava, mitä jakolaissa on tileistä säädetty. Maksuliikenteen selkeyttämiseksi ja lunastuskohteen omistajan oikeusturvan parantamiseksi ehdotetaan 1 momenttia muutettavaksi niin, että lunastushinnan maksaminen ilman valtion välitystä edellyttäisi asianosaisten toimituksessa tekemää sopimusta.

Nykyisin lunastushintaan oikeutetun on haettava sen maksamista kartasto- ja tietopalvelutoimistolta siinäkin tapauksessa, että lunastushinta maksetaan valtion välityksellä. Hakemukseen hänen on liitettävä selvitys omistusoikeudestaan tilaan, jonka osalle tulevasta lunastushinnasta on kysymys. Kuten jo yleisperusteluissa todettiin, tämä menettely on tarpeettoman raskas ja aiheuttaa saatavaan korvaukseen nähden usein kohtuuttomia kustannuksia. Tämän vuoksi ehdotetaan valtion välityksellä tapahtuvaa lunastushinnan maksamisen menettelyä kevennettäväksi siten, että tilan omistajalle tai järjestäytyneelle osakaskunnalle tuleva lunastushinta maksettaisiin pääsääntöisesti ilman eri hakemusta silloin kun omistajan tai osakaskunnan nimi ja osoite on voitu toimituksessa selvittää luotettavasti eri asiakirjojen perusteella, jollei ole syytä otaksua kenelläkään muulla olevan parempaa oikeutta lunastushintaan. Maksamisesta huolehtisi asianomainen maanmittauslaitoksen maksupiste toimitusasiakirjojen perusteella. Pykälän 2 momentin säännöksiä ehdotetaan tarkistettavaksi edellä mainitulla tavalla.

Käytännössä saattaa esiintyä tapauksia, jolloin toimituksen yhteydessä ei voida selvittää lunastushinnan saamiseen oikeutettua. Tämän vuoksi pykälään ehdotetaan otettavaksi uusi 3 momentti, jossa olisivat säännökset siitä, miten lunastushinnan saamiseen oikeutetun on meneteltävä saadakseen hänelle kuuluvan, valtion välityksellä maksettavan lunastushinnan.

Asian luonteesta johtuu, että näissä tapauksissa korvausta olisi haettava ja että hakijan olisi selvitettävä omistusoikeutensa siihen tilaan, jolle tulevan lunastushinnan maksamisesta on kyse. Hakemuviranomaiseksi ehdotetaan kartasto- ja tietopalvelutoimistoa sen vuoksi, että nykyään toimitusasiakirjat arkistoidaan

sinne ja se toimii myös maanmittauslaitoksen alueellisenä maksupisteenä. Lisäksi ehdotetaan, että tässä tarkoitettua saamista on haettava kymmenen vuoden kuluessa toimituksen maarekisteriin tai kiinteistörekisteriin merkitsemisestä uhalla, että oikeus siihen menetetään. Ehdotettu määräaika vastaa yleistä saamisen vanhenemisaikaa.

Pykälän 4 momentti vastaa nykyistä 3 momenttia.

20 §. Pykälän 1 momentissa ovat säännökset siitä, että tila, jonka puolesta valtion välityksellä lunastushinta on maksettu, on panttina lunastushinnan ja sen koron maksamisesta valtiolle sekä tällaisen lunastushinnan ja sen koron perimisestä ja etuoikeudesta.

Kun edellä 19 §:ssä on ehdotettu, että lunastushinnan maksajana ja saajana voi olla myös järjestäytynyt osakaskunta, ehdotetaan 1 momenttiin lisättäväksi selventävä viittaussäännös siitä, että milloin lunastuskorvaus on maksettu valtion välityksellä osakaskunnan puolesta, eikä osakaskunta suorita suosiolla lunastushintaa korkoineen valtiolle takaisin, sovelletaan, mitä yhteisäluelain 27 §:ssä säädetään. Siten yhteinen alue voidaan tällaisessa tapauksessa ulosmitata ja myydä lunastushinnan ja koron maksamiseksi valtiolle.

21 §. Voimassa olevan pykälän mukaan valtion välityksellä maksettua lunastushintaa ei peritä takaisin, jos lunastushinta tai samalle omistajalle kuuluvien tilojen osalta lunastushintojen yhteismäärä on enintään kaksikymmentä markkaa. Säännös on vuodelta 1980. Tapahtuneen rahanarvon muutoksen vuoksi ja kohonneiden maksujen käsittelykustannusten vuoksi ehdotetaan markkamäärää tarkistettavaksi siten, että valtion välityksellä maksettua lunastushintaa ei peritä takaisin, milloin se on enintään viisikymmentä markkaa.

Enintään viidenkymmenen markan lunastushinnalla on vain vähäinen taloudellinen merkitys myöskin korvauksen saajan kannalta. Lunastushinnan maksamisesta aiheutuvat käsittelykustannukset ja lunastettavan omaisuuden ar-

vioimistarkkuus huomioon ottaen alle viidenkymmenen markan lunastushinnan maksaminen on epätarkoituksenmukaista. Hyvin pienistä yhteisalueosuuksista sekä saatavien ja maksettavien lunastushintojen kuittaamisesta johtuen sanottua markkamäärää pienempiä korvauksia saattaisi tulla joissakin järjestelytoimituksissa lukuisa määrä suoritettavaksi. Tämän vuoksi tarkoituksenmukaisuussyistä ehdotetaan pykälän 2 momentiksi otettavaksi säännös, jonka mukaan lopullisen lunastushinnan ollessa enintään viisikymmentä markkaa sitä ei makseta.

23 §. Pykälään on tehty luonteeltaan tekninen, kiinteistörekisteriä koskeva lisäys.

25 §. Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi luonteeltaan tekninen muutos, joka johtuu siitä, että 2 §:ää koskevan muutosehdotuksen mukaan toimituksen suorittamisesta päättäisi maanmittaustoimisto eikä kartasto- ja tietopalvelutoimisto.

2. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan heti sen tultua hyväksytyksi ja vahvistetuksi.

3. Säättämisjärjestys

Eräistä vesitilusjärjestelyistä annettu laki on säädetty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla. Lakiehdotukseen sisältyvällä 7 a §:llä laajennettaisiin nykyisestä yksityiseen tarpeeseen tapahtuvaa toiselle kuuluvan omaisuuden lunastamista. Siten pykälä on ristiriidassa hallitusmuodon 6 §:n kanssa. Näin ollen ehdotettu laki olisi säädettävä perustuslain säätämisestä voimassa olevassa järjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

eräistä vesitilusjärjestelyistä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädetyllä tavalla,

muutetaan eräistä vesitilusjärjestelyistä 11 päivänä tammikuuta 1980 annetun lain (31/80) 2 §, 4 §:n 2 momentti, 18 ja 19 §, 20 §:n 1 momentti, 21 ja 23 § ja 25 §:n 2 momentti sekä

lisätään lakiin uusi 7 a § seuraavasti:

2 §

Kartasto- ja tietopalvelutoimisto selvittää ne alueet, joilla tilusjärjestelyn suorittaminen on tarpeen. Tämän selvityksen perusteella asianomainen maanmittaustoimisto määrää tilusjärjestelyn toimitusalueen sekä suoritettavaksi toimituksen. Samaan tilusjärjestelyyn otetaan aluetta siinä laajuudessa kuin järjestelyn toteuttamiseksi on tarkoituksenmukaista.

4 §

Jollei tässä laissa toisin säädetä, on toimituksessa noudatettavasta menettelystä sekä toimituksen maarekisteriin tai kiinteistörekisteriin merkitsemisestä soveltuvin kohdin voimassa 1 momentissa tarkoitettujen jakolain mukaisten toimitusten osalta, mitä niistä jakolaissa säädetään, 9 §:n 2 momentissa tarkoitettun lunastamisen osalta, mitä jakolaissa säädetään erillisen alueen tilaksi muodostamisesta, ja muun lunastamisen osalta, mitä jakolain 243 §:n mukaisesti vesijätön lunastamisesta säädetään.

7 a §

Jos vesialueella suoritettujen kylien välisen rajankäynnin jälkeen sellaisen kylän tilat, jolle ei kuulu maakaaren ja välirajasta vedessä ja vesialueen jaosta annetun lain mukaan vesialuetta, ovat osakkaiden tavoin kalastaneet jatkuvasti rajankäynnistä lähtien toiseen kylään kuuluvalla määrättyllä yhteisellä vesialueella, voidaan tällaiseen kylään kuuluville tiloille lunastaa sellainen vesialue tai osuutta sellaiseen vesialueeseen, jolla kylän tilat ovat kalastaneet, jos se on tilan käytön kannalta tärkeää, sen mukaan kuin jäljempänä 2 ja 3 momentissa säädetään.

Jos vain vesialuetta omistamattoman kylän tilat ovat kalastaneet määrättyllä vesialueella, lunastetaan tällainen vesialue niiden kylään kuuluvien tilojen yhteiseksi, joiden omistajat lunastamista vaativat. Lunastettuun alueeseen tilat saavat osuutta manttaalinsa mukaan, jolleivät tilojen omistajat toisin sovi.

Jos vesialuetta omistamattoman kylän tilat ovat kalastaneet määrättyllä vesialueella yhdessä sellaiseen kylään kuuluvien tilojen kanssa,

jolle vesialue kuuluu, lunastetaan niille ensiksi mainitun kylän tiloille, joiden omistajat lunastamista vaativat, osuudet sanottuun vesialueeseen. Kullekin tilalle lunastettavan osuuden suuruus määrätään sellaiseksi, että se mahdollistaa tavanomaisen kotitarvekalastuksen.

18 §

Lunastettava omaisuus arvioidaan toimituksessa tiloittain. Tilan saatavien ja maksettavien lunastushintojen määrät kuitataan keskenään siltä osin kuin ne kattavat toisensa ja tämän jälkeen määrätään kullekin tilalle joko saatavaksi tai maksettavaksi tuleva lopullinen lunastushinnan määrä.

Jos yhteisen vesialueen tai vesijätön osakkaat muodostavat yhteisaluella (758/89) tarkoitettua järjestäytyneen osakaskunnan, sovelletaan tällaiseen tilusjärjestelyn kohteena olevaan alueeseen, mitä 1 momentissa säädetään tilasta, jollei osakaskunta vaadi lunastushintojen käsittelyä tiloittain.

Toimitusinsinööri voi yhteisen alueen osakkaan pyynnöstä ilman eri määräystä hoitaa yhteisaluella 10 §:n 2 momentissa tarkoitettuja tehtäviä, jos yhteisen alueen hallinnon järjestäminen on tarkoituksenmukaista lunastushinnan maksamista tai saamista taikka valtion välittämän lunastushinnan takaisin perimistä varten.

19 §

Toimituksen tultua merkityksi maarekisteriin tai kiinteistörekisteriin lunastushinta suoritetaan valtion välityksellä. Jos asianomaiset toimituksessa sopivat lunastushinnan maksamisesta ilman valtion välitystä, sovelletaan, mitä jakolaissa tileistä säädetään.

Jos valtion välityksellä tilan omistajalle tai järjestäytyneelle yhteisen alueen osakaskunnalle maksettavan lunastushinnan saamiseen oikeutetun nimi ja osoite on selvitetty toimituksessa lainhuutoasiakirjan, henkikirjan, veroluettelon tai muun luotettavaksi katsotun asiakirjan perusteella eikä ole syytä otaksua kenelläkään muulla olevan parempaa oikeutta lunastushintaan, asianomainen maanmittauslaitoksen maksupiste maksaa lunastushinnan toimitusasiakirjojen perusteella.

Muissa kuin 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa lunastushinnan maksamista valtion välityksellä on haettava kymmenen vuoden kuluessa toimituksen maarekisteriin tai kiinteistörekisteriin merkitsemisestä siltä kartasto- ja tietopalvelutoimistolta, jonka toimialueella tila

tai yhteinen alue sijaitsee. Hakemukseen on liitettävä 2 momentissa tarkoitettu selvitys siitä, että hakija tai tämän saantomies on lunastamisen tapahtuessa omistanut tilan, jonka osalle kysymyksessä oleva lunastushinta on 18 §:n mukaan määrätty. Jollei lunastushintaa haeta edellä sanotussa määräajassa, oikeus siihen menetetään.

Erillisen vesijätön lunastushinta maksetaan sille, joka toimituksessa on merkitty vesijätön omistajaksi tai jolle tämän oikeus on siirtynyt.

20 §

Tila, jonka puolesta valtio on suorittanut lunastushinnan, on panttina lunastushinnan ja sille laskettavan koron maksamisesta valtiolle. Jos valtio on suorittanut lunastushinnan yhteisen alueen osakaskunnan puolesta, sovelletaan, mitä yhteisaluella 27 §:ssä säädetään. Lunastushinta korkoineen voidaan periä tilasta tai osakaskunnalta siitä riippumatta, kuinka kauan se on ollut maksamatta, samalla etuoikeudella kuin kiinteistöistä menevistä julkisoi-keudellisista suorituksista säädetään.

21 §

Jos valtion välityksellä maksettu lunastushinta tai samalle omistajalle kuuluvien tilojen osalta lunastushintojen yhteismäärä on enintään viisikymmentä markkaa, ei lunastushintaa peritä.

Jos valtion välityksellä tilan omistajalle tai osakaskunnalle maksettava lopullinen lunastushinta tai samalle omistajalle kuuluvien tilojen osalta lopullisten lunastushintojen yhteismäärä on enintään viisikymmentä markkaa, sitä ei makseta.

23 §

Tilukset saadaan ottaa haltuun toimituksen tultua merkityksi maarekisteriin tai kiinteistörekisteriin.

25 §

Maanmittaustoimiston 2 §:ssä tarkoitettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Tätä lakia sovelletaan myös lain voimaan tullessa vireillä olevissa vesitusjärjestelytoimituksissa, joissa loppukokousta ei ole pidetty

ennen lain voimaantuloa. Lain 19 §:n 2 momenttia sovelletaan lisäksi soveltuvien osin myös sellaisiin toimituksiin, joissa loppukokous on

pidetty, mutta valtion välityksellä tapahtuvaa lunastushintojen maksamista ei vielä ole kokonaan toimeenpantu.

Helsingissä 14 päivänä toukokuuta 1993

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Maa- ja metsätalousministeri *Martti Pura*

Laki

eräistä vesitilusjärjestelyistä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädetyllä tavalla,

muutetaan eräistä vesitilusjärjestelyistä 11 päivänä tammikuuta 1980 annetun lain (31/80) 2 §, 4 §:n 2 momentti, 18 ja 19 §, 20 §:n 1 momentti, 21 ja 23 § ja 25 §:n 2 momentti sekä *lisätään* lakiin uusi 7 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

2 §

Maanmittauskonttorin on selvitettävä ne alueet, joilla tilusjärjestelyn suorittaminen on tarpeen. Tämän selvityksen perusteella maanmittauskonttori määrää tilusjärjestelyn toimitusalueen ja toimituksen suoritettavaksi. Samaa tilusjärjestelyyn on otettava aluetta siinä laajuudessa kuin järjestelyn toteuttamisen kannalta on tarpeen.

Ehdotus

2 §

Kartasto- ja tietopalvelutoimisto selvittää ne alueet, joilla tilusjärjestelyn suorittaminen on tarpeen. Tämän selvityksen perusteella asianomainen maanmittaustoimisto määrää tilusjärjestelyn toimitusalueen sekä suoritettavaksi toimituksen. Samaa tilusjärjestelyyn otetaan aluetta siinä laajuudessa kuin järjestelyn toteuttamiseksi on tarkoituksenmukaista.

4 §

Jollei tässä laissa toisin säädetä, on toimituksessa noudatettavasta menettelystä sekä toimituksen *tarkastamisesta ja* maarekisteriin merkitsemisestä soveltuvin kohdin voimassa 1 momentissa tarkoitettujen jakolain mukaisten toimitusten osalta, mitä niistä on jakolaissa säädetty, 9 §:n 2 momentissa tarkoitettuna lunastamisen osalta, mitä jakolaissa *on* säädetty erillisen alueen tilaksi muodostamisesta, ja muun lunastamisen osalta, mitä jakolain 243 §:n mukaisesta vesijätön lunastamisesta on säädetty.

Jollei tässä laissa toisin säädetä, on toimituksessa noudatettavasta menettelystä sekä toimituksen maarekisteriin *tai kiinteistörekisteriin* merkitsemisestä soveltuvin kohdin voimassa 1 momentissa tarkoitettujen jakolain mukaisten toimitusten osalta, mitä niistä jakolaissa *säädetään*, 9 §:n 2 momentissa tarkoitettuna lunastamisen osalta, mitä jakolaissa *säädetään* erillisen alueen tilaksi muodostamisesta, ja muun lunastamisen osalta, mitä jakolain 243 §:n mukaisesta vesijätön lunastamisesta *säädetään*.

7 a §

Jos vesialueella suoritettuna kylän välisen rajankäynnin jälkeen sellaisen kylän tilat, jolle ei kuulu maakaaren ja välirajasta vedessä ja vesialueen jaosta annetun lain mukaan vesialuetta, ovat osakkaiden tavoin kalastaneet jatkuvasti rajankäynnistä lähtien toiseen kylään kuuluvalla määrättyllä yhteisellä vesialueella, voidaan tällaiseen kylään kuuluville tiloille lunastaa sellainen vesialue tai osuutta sellaiseen vesialueeseen, jolla kylän tilat ovat kalastaneet, jos se on tilan käytön kannalta tärkeää, sen mukaan kuin jäljempänä 2 ja 3 momentissa säädetään.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

18 §

Lunastettava omaisuus on arvioitava toimituksessa ja tehtävä tili lunastushinnoista kylän ja tilojen kesken. Tällöin on kunkin kylän ja tilan osalta kuitattava saatavien ja maksettavien lunastushintojen määrät keskenään siltä osin kuin ne kattavat toisensa ja tämän jälkeen määrättävä tilojen osalle tulevien lopullisesti joko maksettavien tai saatavien lunastushintojen määrä.

Lunastushinnan maksamisessa ja perimisessä on soveltuvin kohdin noudatettava, mitä jakolain 243 §:n 2 ja 3 momentissa on säädetty menettelystä yhteistä vesijättöaluetta lunastettaessa.

19 §

Lunastushinta maksetaan valtion välityksellä toimituksen tultua merkityksi maarekisteriin. Maksaja saa suorittaa maksun ilman valtion välitystäkin, jolloin on sovellettava, mitä jakolaissa on tileistä säädetty.

Valtion välityksellä maksettavaa lunastushintaa on luvuttajan haettava kirjallisesti maanmittauskonttorilta. Hakemukseen on liitettävä selvitys siitä, että hakija tai se, jonka oikeus on tälle siirtynyt, on lunastuksen tapahtuessa omistanut tilan, jonka osalle kysymyksessä

Jos vain vesialuetta omistamattoman kylän tilat ovat kalastaneet määrättyllä vesialueella, lunastetaan tällainen vesialue niiden kylään kuuluvien tilojen yhteiseksi, joiden omistajat lunastamista vaativat. Lunastettuun alueeseen tilat saavat osuutta manttaalinsa mukaan, jolleivät tilojen omistajat toisin sovi.

Jos vesialuetta omistamattoman kylän tilat ovat kalastaneet määrättyllä vesialueella yhdessä sellaiseen kylään kuuluvien tilojen kanssa, jolle vesialue kuuluu, lunastetaan niille ensiksi mainitun kylän tiloille, joiden omistajat lunastamista vaativat, osuudet sanottuun vesialueeseen. Kullekin tilalle lunastettavan osuuden suuruus määrätään sellaiseksi, että se mahdollistaa tavanomaisen kotitarvekalastuksen.

18 §

Lunastettava omaisuus arvioidaan toimituksessa tiloittain. Tilan saatavien ja maksettavien lunastushintojen määrät kuitataan keskenään siltä osin kuin ne kattavat toisensa ja tämän jälkeen määrätään kullekin tilalle joko saatavaksi tai maksettavaksi tuleva lopullinen lunastushinnan määrä.

Jos yhteisen vesialueen tai vesijätön osakkaat muodostavat yhteisalueella (758/89) tarkoitettua järjestäytyneen osakaskunnan, sovelletaan tällaiseen tilusjärjestelyn kohteena olevaan alueeseen, mitä 1 momentissa säädetään tilasta, jollei osakaskunta vaadi lunastushintojen käsitelyä tiloittain.

Toimitusinsinööri voi yhteisen alueen osakkaan pyynnöstä ilman eri määräystä hoitaa yhteisalueain 10 §:n 2 momentissa tarkoitettua tehtävät, jos yhteisen alueen hallinnon järjestäminen on tarkoituksenmukaista lunastushinnan maksamista tai saamista taikka valtion välittämän lunastushinnan takaisin perimistä varten.

19 §

Toimituksen tultua merkityksi maarekisteriin tai kiinteistörekisteriin lunastushinta suoritetaan valtion välityksellä. Jos asianomaiset toimituksessa sopivat lunastushinnan maksamisesta ilman valtion välitystä, sovelletaan, mitä jakolaissa tileistä säädetään.

Jos valtion välityksellä tilan omistajalle tai järjestäytyneelle yhteisen alueen osakaskunnalle maksettavan lunastushinnan saamiseen oikeutetun nimi ja osoite on selvitetty toimituksessa lainhuutoasiakirjan, henkikirjan, veroluettelon

Voimassa oleva laki

oleva lunastushinta on 18 §:n mukaan määrätty. Jos hakija ei voi esittää selvitystä tai sen hankkimisesta aiheutuisi kohtuuttomia kustannuksia lunastushintaan verrattuna, voidaan lunastushinta maksaa hakijalle, jos tämä sitä pyytää ja henkikirjan tai verotusluettelon otteella taikka muulla sellaisella viran puolesta annetulla todistuksella näyttää, että hakija tai tämän saantomies on lunastamisen tapahtuessa ollut edellä tarkoitetun tilan omistajaksi merkitty, eikä ole syytä otaksua kenelläkään muulla olevan lunastushintaan parempaa oikeutta.

Erillisen vesijätön lunastushinta maksetaan sille, joka toimituksessa on merkitty vesijätön omistajaksi tai jolle tämän oikeus on siirtynyt.

20 §

Tila, jonka osalta lunastushinta on määrätty suoritettavaksi, on valtion välittämän lunastushinnan ja sen koron valtiolle maksamisen panttina. Lunastushinta korkoineen voidaan periä tilasta, riippumatta siitä kuinka kauan se on ollut maksamatta, samalla etuoikeudella kuin kiinteistöistä menevistä julkisoikeudellisista suorituksista on säädetty.

21 §

Jos lunastushinta tai samalle omistajalle kuuluvien tilojen osalta lunastushintojen yhteismäärä on enintään kaksikymmentä markkaa, ei lunastushintaa peritä.

Ehdotus

tai muun luotettavaksi katsotun asiakirjan perusteella eikä ole syytä otaksua kenelläkään muulla olevan parempaa oikeutta lunastushintaan, asianomainen maanmittauslaitoksen maksupiste maksaa lunastushinnan toimitusasiakirjojen perusteella.

Muissa kuin 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa lunastushinnan maksamista valtion välityksellä on haettava kymmenen vuoden kuluessa toimituksen maarekisteriin tai kiinteistörekisteriin merkitsemisestä siltä kartasto- ja tietopalvelutoimistolta, jonka toimialueella tila tai yhteinen alue sijaitsee. Hakemukseen on liitettävä 2 momentissa tarkoitettu selvitys siitä, että hakija tai tämän saantomies on lunastamisen tapahtuessa omistanut tilan, jonka osalle kysymyksessä oleva lunastushinta on 18 §:n mukaan määrätty. Jollei lunastushintaa haeta edellä sanotussa määräajassa, oikeus siihen menetetään.

Erillisen vesijätön lunastushinta maksetaan sille, joka toimituksessa on merkitty vesijätön omistajaksi tai jolle tämän oikeus on siirtynyt.

20 §

Tila, jonka puolesta valtio on suorittanut lunastushinnan, on panttina lunastushinnan ja sille laskettavan koron maksamisesta valtiolle. Jos valtio on suorittanut lunastushinnan yhteisen alueen osakaskunnan puolesta, sovelletaan, mitä yhteisäluelain 27 §:ssä säädetään. Lunastushinta korkoineen voidaan periä tilasta tai osakaskunnalta siitä riippumatta, kuinka kauan se on ollut maksamatta, samalla etuoikeudella kuin kiinteistöistä menevistä julkisoikeudellisista suorituksista säädetään.

21 §

Jos valtion välityksellä maksettu lunastushinta tai samalle omistajalle kuuluvien tilojen osalta lunastushintojen yhteismäärä on enintään viisikymmentä markkaa, ei lunastushintaa peritä.

Jos valtion välityksellä tilan omistajalle tai osakaskunnalle maksettava lopullinen lunastushinta tai samalle omistajalle kuuluvien tilojen osalta lopullisten lunastushintojen yhteismäärä on enintään viisikymmentä markkaa, sitä ei makseta.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

23 §

Tilukset saadaan ottaa haltuun toimituksen tultua merkityksi maarekisteriin.

23 §

Tilukset saadaan ottaa haltuun toimituksen tultua merkityksi maarekisteriin *tai kiinteistörekisteriin.*

25 §

Maanmittauskonttorin 2 §:ssä tarkoitettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Maanmittaustoimiston 2 §:ssä tarkoitettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Tätä lakia sovelletaan myös lain voimaan tullessa vireillä olevissa vesitilusjärjestelytoimituksissa, joissa loppukokousta ei ole pidetty ennen lain voimaantuloa. Lain 19 §:n 2 momenttia sovelletaan lisäksi soveltuvien osin myös sellaisiin toimituksiin, joissa loppukokous on pidetty, mutta valtion välityksellä tapahtuvaa lunastushintojen maksamista ei vielä ole kokonaan toimeenpantu.

